

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

21. oktoober 2010*

Kohtuasjas C-467/08,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 15. septembri 2008. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 31. oktoobri 2008, menetluses

Padawan SL

versus

Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE),

menetluses osalesid:

Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA),

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes – Sociedad de Gestión de España (AIE),

Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI),

Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO),

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees K. Lenaerts, kohtunikud D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ja J. Malenovský (ettekandja),

kohtujurist: V. Trstenjak,
kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 4. märtsi 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- Padawan SL, esindajad: *abogado* J. Jover Padró, *abogado* E. Blanco Aymerich ja *abogado* A. González García,

- Sociedad General de Autores y Editores (SGAE), esindajad: *abogado* P. Hernández Arroyo, *abogado* J. Segovia Murúa, *abogado* R. Allendesalazar Corchó ja *abogado* R. Vallina Hoset,

- Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), esindajad: *abogado* J. A. Suárez Lozano ja *abogado* M. Benzal Medina,

- Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes – Sociedad de Gestión de España (AIE), esindaja: *abogado* C. López Sánchez,

- Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), esindaja: *procurador* R. Ros Fernández, keda abistas *abogado* F. Márquez Martín,

- Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), esindajad: *abogado* M. Malmierca Lorenzo ja *abogado* J. Díaz de Olarte,

- Hispaania valitsus, esindajad: J. López-Medel Bascones ja N. Díaz Abad,

- Saksamaa valitsus, esindajad: M. Lumma ja S. Unzeitig,

- Kreeka valitsus, esindajad: E.-M. Mamouna ja V. Karra,

- Prantsusmaa valitsus, esindajad: G. de Bergues ja B. Beaupère-Manokha,

- Portugali valitsus, esindajad: L. Inez Fernandes ja N. Gonçalves,

- Soome valitsus, esindaja: A. Guimaraes-Purokoski,

- Ühendkuningriigi valitsus, esindaja: H. Walker,

- Euroopa Komisjon, esindajad: L. Lozano Palacios ja H. Krämer,

olles 11. mai 2010. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- ¹ Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230) artikli 5 lõike 2 punktis b kasutatud mõistet „õiglane hüvitis”, mida makstakse autoriõiguse omajatele isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise suhtes kehtestatud erandi alusel.
- ² Taotlus esitati kohtuvaidluse raames, mille pooled Padawan SL (edaspidi „Padawan”) ja Sociedad General de Autores y Editores de España (Hispaania intellektuaalomandi õiguste haldamise ühing, edaspidi „SGAE”) vaidlevad „isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu” üle, mida Padawan on kohustatud maksma nende laserketaste (CD-R), korduvsalvestatavate laserketaste (CD-RW), ühekordselt kirjutatavate DVD-ketaste ja MP3-seadmete eest, mida ta turustab.

Õiguslik raamistik

Direktiiv 2001/29

- 3 Direktiivi 2001/29 põhjendused 9, 10, 31, 32, 35, 38 ja 39 on sõnastatud järgmiselt:

„(9) Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustamise aluseks peab olema kõrgetasemeline kaitse, sest nimetatud õigused on olulised intellektuaalse loomingu seisukohalt. Nende kaitse aitab tagada loovuse säilimise ja arengu autorite, esitajate, tootjate, tarbijate, kultuuri, tööstuse ja laiemal üldsuse huvides. Intellektuaalomand on seetõttu tunnustatud omandi lahutamatuks osaks.

(10) Jätkamaks oma loome- ja kunstilist tegevust, peavad autorid ja esitajad saama oma töö kasutamise eest nõuetekohast tasu, samasugust tasu peavad saama tootjad, et neil oleks võimalik nimetatud tegevust rahastada. [...]

[...]

(31) Tuleb tagada õiguste ja huvide tasakaal eri liiki õiguste valdajate huvide vahel, samuti eri liiki õiguste valdajate ning kaitstud objekti kasutajate vahel. [...]

(32) Käesoleva direktiiviga nähakse ette ammendav loetelu eranditest ja piirangutest reprodutseerimisõigusest ja üldsusele edastamise õigusest. Mõningaid erandeid kohaldatakse vajaduse korral üksnes reprodutseerimisõiguse suhtes. Nimetatud loetelus on asjakohaselt arvesse võetud ka liikmesriikide õigustavasid, püüdes samal ajal tagada siseturu toimimise. Liikmesriigid peaksid neid erandeid ja piiranguid kohaldama ühtsel viisil, hinnates neid uuesti tulevikus, kui vaadatakse läbi rakendusakte.

[...]

(35) Teatavate erandite ja piirangute puhul peaksid õiguste valdajad saama õiglast hüvitist, mis nõuetekohaselt kompenseeriks nende kaitstud teoste või muude objektide kasutamise. Sellise õiglase hüvitise vormi, üksikasjaliku korra ja võimaliku suuruse kindlaksmääramisel tuleks arvesse võtta iga juhtumi konkreetseid asjaolusid. Nende asjaolude hindamisel võiks olla kasulik kriteerium nimeetatud toimingutest tuleneda võiv kahju õiguste valdajale. Kui õiguste valdajad on juba saanud tasu muus vormis, näiteks osana litsentsitasust, ei tule täiendavat või eraldi tasu maksta. Õiglase tasu määra kindlaksmääramisel tuleks täielikult arvesse võtta käesolevas direktiivis osutatud tehniliste kaitsemeetmete kasutamise ulatust. Teatud olukordades, kus mõju õiguste valdajale on minimaalne, võib tasu maksmise kohustust mitte tekkida.

[...]

(38) Liikmesriikidel tuleks lubada ette näha reprodutseerimisõiguse erand või piirang teatud liiki auditoorse, visuaalse ja audiovisuaalse materjali isiklikuks kasutamiseks reprodutseerimise kohta ning näha ette õiglane hüvitis. Sealhulgas võib sisse seada või edasi kasutada tasusüsteeme, et hüvitada mõju õiguste valdajatele. [...]

(39) Erandi või piirangu kohaldamisel isiklikuks otstarbeks kopeerimise suhtes peaksid liikmesriigid, kui tõhusad tehnilised kaitsemeetmed on olemas, nõuetekohaselt arvesse võtma tehnilist ja majanduslikku arengut, eelkõige isiklikuks otstarbeks digitaalse kopeerimise ja tasusüsteemide puhul. Nimetatud erandid või piirangud ei tohiks takistada tehniliste meetmete kasutamist või nende rakendamist kõrvalehoidmise takistamiseks.”

4 Direktiivi 2001/29 artikkel 2 sätestab:

„Liikmesriigid näevad ette, et ainuõigus lubada või keelata otsest või kaudset ajutist või alalist reprodutseerimist mis tahes viisil või vormis, osaliselt või täielikult, on:

a) autoritel nende teoste osas;

b) esitajatel nende esituste salvestuste osas;

- c) fonogrammitootjatel nende fonogrammide osas;

- d) filmide esmasalvestuste tootjatel nende filmide originaali ja koopiate osas;

- e) ringhäälinguorganisatsioonidel nende kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu edastatavate saadete salvestuste osas.”

5 Direktiivi 2001/29 artikli 5 „Erandid ja piirangud” lõike 2 punkt b sätestab:

„Liikmesriigid võivad artiklis 2 sätestatud reprodutseerimisõiguse puhul näha ette erandeid ja piiranguid järgmistel juhtudel, kui kõne all on:

[...]

- b) mis tahes kandjal reproduktsioonid, mille füüsiline isik on teinud isiklikuks tarbeks ning mille kasutuseesmärk ei ole otseselt ega kaudselt kaubanduslik tingimusel, et õiguste valdajad saavad õiglase hüvitise, mille puhul võetakse arvesse, kas asjaomase teose või objekti puhul on või ei ole kasutatud artiklis 6 osutatud tehnilisi meetmeid.”

6 Asjaomase direktiivi artikli 5 lõige 5 sätestab:

„Lõigete 1, 2, 3 ja 4 kohaseid erandeid ja piiranguid kohaldatakse üksnes teatavatel erijuhtudel, mis ei ole vastuolus teose või muu objekti tavapärase kasutusega ning ei mõjuta põhjendamatult õiguste valdaja õiguspäraseid huve.”

7 Sama direktiivi artikkel 6 „Tehniliste meetmetega seotud kohustused” näeb lõigetes 3 ja 4 ette:

„3. Käesoleva direktiivi kohaldamisel hõlmab termin „tehnilised meetmed” mis tahes tehnoloogiat, seadet või komponenti, mille eesmärk tavapärase toimimise puhul on takistada või piirata teoste või muude objektidega seotud toiminguid, milleks autoriõiguse või sellega kaasnevate õiguste valdaja või direktiivi 96/9/EÜ III peatükis sätestatud *sui generis* õiguse valdaja ei ole luba andnud. Tehnilised meetmed on tõhusad juhul, kui õiguste valdajad kontrollivad kaitstud teose või muu objekti kasutamist kaitse eesmärki täitva juurdepääsu kontrolli või kaitsevahendi abil, näiteks teose või muu objekti krüpteerimise, skrambleerimise või muul viisil muutmise või kopeerimiskaitsemehhanismi abil.

4. Olenemata lõikega 1 ettenähtud õiguskaitsesest võivad liikmesriigid vabatahtlike meetmete, sealhulgas õiguste valdajate ja teiste asjaomaste isikute vaheliste lepingute puudumise korral võtta asjakohaseid meetmeid tagamaks, et õiguste valdajad teeksid artikli 5 lõike 2 punktide a, c, d või e või lõike 3 punktide a, b või e kohastest siseriiklike õigusaktidega ettenähtud erandist või piirangust kasusaajatele kättesaadavaks nimetatud erandist või piirangust kasusaamise abinõud sellises ulatuses, kui on vaja

nimetatud erandist või piirangust kasusaamiseks, ning mille puhul kasusaaja omandab seaduspärase juurdepääsu asjaomasele kaitstud teosele või objektile.

Liikmesriik võib selliseid meetmeid võtta ka artikli 5 lõike 2 punkti b kohasest erandist või piirangust kasusaaja osas, välja arvatud juhul, kui õiguste valdaja ei ole juba teinud võimalikuks isiklikuks kasutamiseks reprodutseerimist ulatuses, mis on vajalik asjaomasest erandist või piirangust kasusaamiseks, ja kooskõlas artikli 5 lõike 2 punkti b või lõike 5 sätetega, ilma et see takistaks õiguste valdajat võtmast nimetatud sätetele vastavaid asjakohaseid meetmeid reproduktsoonide arvu kohta.

[...]"

Siseriiklikud õigusnormid

- 8 Kohaldatav õigusnorm on sätestatud kuninga 12. aprilli 1996. aasta seadusandlikus dekreedis 1/1996, millega kiidetakse heaks intellektuaalomandi õiguse seaduse konsolideeritud versioon (edaspidi „TRLPI”). Kuninga dekreeti muudeti direktiivi 2001/29 ülevõtmise käigus 7. juuli 2006. aasta seadusega 23/2006, millega muudeti kuninga seadusandliku dekreediga 1/1996 heaks kiidetud intellektuaalomandi õiguse seaduse konsolideeritud versiooni (BOE, nr 162, 8.7.2006, lk 25561).

- 9 TRLPI artikkel 17 „Kasutamise ainuõigus ja kohaldamise üksikasjalik kord” on sõnas-
tatud järgmiselt:

„Autorile kuulub tema mis tahes vormis teoste kasutamise ainuõigus, eelkõige rep-
rodutseerimisõigus, [...] ning neid [reprodutseerimis-] toiminguid saab välja arvatud
käesolevas seaduses sätestatud juhtudel teostada üksnes tema loal.”

- 10 TRLPI artiklis 18 „Reprodutseerimine” selgitatakse:

„Reprodutseerimise all mõistetakse kogu teose või teose osa otsest või kaudset, ajutist
või alalist mis tahes viisil või mis tahes vormis talletamist kandjale, mis võimaldab
selle edastamist ja terviklikku või osalist kopeerimist.”

- 11 TRLPI artikli 31 lõige 2 sätestab:

„Füüsiline isik võib avaldatud teost, millele ta on omandanud õiguspärase juurdepää-
su, autori loata reprodutseerida mis tahes andmekandjale isikliku kasutamise ees-
märgil, tingimusel et koopiat ei kasutata ühiselt ega majanduslikul eesmärgil, ilma et
see piiraks artiklis 25 nimetatud õiglase hüvitise nõuet [...]”

- 12 TRLPI artikkel 25 „Isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise õiglane hüvitis” sätestab lõigetes 1, 2 ja 4:

„1. Tehniliste, välja arvatud tüpograafiaseadmete või -vahendite abil raamatu või raamatuga õigusakti alusel võrdsustatud väljaande kujul levitatud teostest, samuti fonogrammidest, videosalvestistest või muudest heli-, video- või audiovisuaalkandjatest üksnes isiklikuks kasutuseks tehtud reproduktsioonide eest makstakse kõigi kolme nimetatud reproduktsiooniviisi korral lõike 4 punktis b nimetatud isikutele õiglast ühekordset hüvitist intellektuaalomandi õiguste eest, mis nimetatud reprodutseerimise tõttu kaotatakse. [...]

2. Hüvitis määratakse kindlaks iga reprodutseerimisviisi kohta vastavalt seadmele, aparaadile või andmekandjale, mille abil viiakse reprodutseerimine läbi ning mis on Hispaanias turustamise või kasutamise eesmärgil toodetud Hispaania territooriumil või omandatud väljaspool Hispaaniat.

[...]

4. Lõikes 1 nimetatud seadusjärgne kohustus kehtib järgmiste isikute suhtes:

- a) võlgnikud: Hispaanias asuvad tootjad, kes tegelevad turustamisega, ning isikud, kes omandavad lõikes 2 osutatud seadme, aparaadi või andmekandja väljaspool Hispaania territooriumi selleks, et seda edasi müüa või kasutada Hispaanias.

Edasimüüjad, hulgi- ja jaekaupmehed, kes järgemööda omandavad asjaomase seadme, aparaaadi või andmekandja, on kohustatud tasuma hüvitist neile tarninud võlgnikega solidaarselt, välja arvatud juhul, kui nad tõendavad, et neil on võlgnikele hüvitis tegelikult makstud, ilma et see piiraks lõigete 14, 15 ja 20 kohaldamist.

b) võlausaldajad: sellise teose autorid, mida on avalikult esitatud lõike 1 kohaselt mis tahes vormis, ning vastavalt asjaoludele ning reprodutseerimisviisile toimetajad, fonogrammi ja videosalvestiste tootjad ning teose esitajad, kelle esitus on salvestatud asjaomastele fonogrammidele ja videosalvestistele.”

¹³ TRLPI artikli 25 lõige 6 sätestab iga võlgniku suhtes seadmetele, aparaatidele ja andmekandjatele digitaalse reprodutseerimise eest ette nähtud hüvitise suuruse heakskiitmise menetluse, milles osalevad kultuuriministeerium, tööstus-, turismi- ja kaubandusministeerium, intellektuaalomandi õiguste haldamisega tegelevad organisatsioonid, valdkondlikud ühingud, kes esindavad peamiselt võlgnikke, Hispaania tarbijate ühing ning majandus- ja rahandusministeerium.

¹⁴ Asjaomane lõige 6 sätestab, et „läbirääkimiste pooled ning kõigil juhtudel kultuuriministeerium ja tööstus-, turismi- ja kaubandusministeerium peavad eelmises sättes nimetatud ühise määruse vastuvõtmisel arvestama eelkõige järgmiste kriteeriumidega:

a) intellektuaalomandi õiguste omajale lõikes 1 osutatud reprodutseerimisega tegelikult tekitatud kahju, arvestades asjaolu, et kui kahju on minimaalne, võib tasu maksmise kohustust mitte tekkida;

- b) seadme, aparraadi või andmekandja kasutamise ulatus lõikes 1 osutatud reprodutseerimisel;
- c) asjaomaste seadmete, aparraatide ja andmekandjate mälumaht;
- d) reprodutseerimise kvaliteet;
- e) artiklis 161 osutatud tehniliste meetmete kättesaadavus, rakendamise tase ja tõhusus;
- f) reprodutseerimise säilimisaeg;
- g) eri seadmetele ja aparraatidele kohaldatava hüvitise suurus peab olema rahaliselt proportsionaalne nende toodete keskmise lõpliku jaehinnaga.”

¹⁵ TRLPI artikli 25 lõige 12 käsitleb isikuid, kellel lasub hüvitise maksmise kohustus:

„Hüvitise maksmise kohustus tekib järgmistel asjaoludel:

- a) tootjatel, kui nad tegutsevad edasimüüjatena, ning isikutel, kes omandavad seadme, aparraadi või andmekandja väljaspool Hispaania territooriumi eesmärgiga

seda Hispaanias edasi müüa, ajal, mil võlgnik annab omandi üle või vastavalt asjaoludele ajal, mil asjaomase seadme, aparaaadi või andmekandja kasutus- või tutvumisõigus läheb üle;

- b) isikutel, kes on omandanud seadme, aparaaadi või andmekandja väljaspool Hispaania territooriumi Hispaanias kasutamise eesmärgil, selle omandamise ajal.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

16 SGAE on Hispaania intellektuaalomandi õiguste haldamise ühing.

17 Padawan turustab laserkettaid (CD-R), korduvsalvestatavaid laserkettaid (CD-RW), ühekordselt kirjutatavaid DVD-kettaid ja MP3-seadmeid. SGAE nõuab Padawanilt TRLPI artikli 25 alusel „isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu” maksmist aastate 2002–2004 eest. Viimane keeldus, kuna nimetatud tasu kohaldamine on digitaalandmekandjate vahel vahet tegemata ning sõltumata sellest, milliseks kasutamiseks need on mõeldud (isiklik kasutus või kasutus kutse- või äritegevuses), direktiiviga 2001/29 vastuolus. Juzgado de lo Mercantil nr°4 de Barcelona rahuldas 14. juuni 2007. aasta otsusega SGAE hagi ning mõistis Padawanilt välja 16 759,25 euro suuruse summa koos seadusjärgselt lisanduvate intressidega.

- 18 Padawan esitas eelotsusetaotluse esitanud kohtule apellatsioonkaebuse.
- 19 Pärast seda, kui Audiencia Provincial de Barcelona oli eelotsusetaotluse esitamise asjakohasuse osas pidanud nõu poolte ja prokuröriaga, peatas ta menetluse ja esitas Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas direktiivi 2001/29/EÜ artikli 5 lõike 2 punktis b ette nähtud „õiglane hüvitis” on mõiste, mis kuulub ühtlustamisele, olenemata liikmesriikide õigusest valida sissenõudmise süsteemid, mida nad peavad asjakohaseks selleks, et rakendada õigust „õiglasele hüvitisele” intellektuaalomandi õiguste omaja puhul, keda kahjustab isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise suhtes kehtestatud erand?
 2. Kas sõltumata sellest, mis süsteemi igas liikmesriigis õiglase hüvitise kindlaks-määramiseks kasutatakse, peab see tagama õiglase tasakaalu asjaomaste isikute vahel – ühelt poolt intellektuaalomandi õiguste omajad, keda kahjustab isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise erand ja kes on hüvitisest kasusaajad ning teiselt poolt otseselt või kaudselt tasu maksma kohustatud isikud? Kas selle tasakaalu määrab kindlaks õiglase hüvitise mõte, milleks on korvata isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise erandist tulenev kahju?
 3. Kas juhtudel, kus liikmesriik valib digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparatuuride ja andmekandjate maksustamise või tasu süsteemi, peab see *tasu* (õiglane hüvitis isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise eest) vastavalt direktiivi 2001/29/EÜ artikli 5 lõike 2 punktis b taotletavale eesmärgile ja selle õigusnormi kontekstile *olema tingimata seotud nende seadmete ja materjalide oletatava kasutamisega* reprodutseerimiseks, mis kuulub isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise erandi alla sel viisil, et tasu kohaldamine on

õigustatud, kui digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavad seadmed, aparaadid ja andmekandjad on mõeldud isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimiseks, samas kui vastasel juhul ei ole see õigustatud?

4. Kas juhul, kui liikmesriik otsustab kehtestada isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise „tasu” süsteemi, on nimetatud „tasu” vahet tegemata kohaldamine ettevõtjatele ja erialaasjatundjatele, kes selgelt omandavad digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavad seadmed ja andmekandjad muuks otstarbeks kui isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimiseks, „õiglase hüvitise” mõistega kooskõlas?

5. Kas Hispaania riigi kehtestatud digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ja andmekandjate vahet tegemata isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasuga maksustamise süsteem võib olla direktiiviga 2001/29/EÜ vastuolus, sest tasu kohaldamisel suures osas erijuhtudele, kus ei ole tegemist rahalist hüvitamist õigustava õiguste piiramisega, kaob nõutav seos õiglase hüvitise ja isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise õiguse piiramise vahel, mis seda hüvitist õigustab?”

Eelotsuse küsimused

Vastuvõetavus

- ²⁰ Esiteks väidavad Centro Español de Derechos Reprográficos ning Hispaania valitsus sisuliselt, et eelotsusetaotlusel ei ole põhikohtuasja lahendamise suhtes tähtsust, kuna

direktiiv 2001/29 ei ole põhikohtuasja asjaoludele ajaliselt kohaldatav. Nende sõnul on vaidlusele kohaldatavad siseriiklikud õigusnormid, mis kehtisid enne nende õigusnormide jõustumist, millega võeti asjaomane direktiiv üle. Seetõttu ei ole kõnealuse direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punktis b sätestatud „õiglase hüvitise” tõlgendamise vaidluse lahendamiseks vajalik.

- 21 Selles osas tuleb meenutada, et ELTL artiklis 267 sätestatud Euroopa Kohtu ja siseriiklike kohtute koostöö raames on vaid siseriiklikul kohtul, kes asja menetleb ja kes vastutab tehtava lahendi eest, pädevus hinnata iga kohtuasja eripära arvestades, kas kohtuotsuse tegemiseks on vaja eelotsust ja kas Euroopa Kohtule esitatud küsimusel on kohtuasja suhtes tähtsust. Kui küsimused on esitatud liidu õiguse tõlgendamise kohta, on Euroopa Kohus seega üldjuhul kohustatud neile vastama (vt eelkõige 13. märtsi 2001. aasta otsus kohtuasjas C-379/98: PreussenElektra, EKL 2001, lk I-2099, punkt 38; 22. mai 2003. aasta otsus kohtuasjas C-18/01: Korhonen jt, EKL 2003, lk I-5321, punkt 19, ning 23. aprilli 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-261/07 ja C-299/07: VTB-VAB ja Galatea, EKL 2009, lk I-2949, punkt 32).
- 22 Seevastu ei tõlgenda Euroopa Kohus eelotsusemenetluses siseriiklikke õigusnorme ega otsusta eelotsusetaotluse esitanud kohtu antud tõlgenduse õigsuse üle. Euroopa Kohus peab ühenduse ja siseriiklike kohtute pädevuste jaotuse raames võtma arvesse eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt sõnastatud eelotsuse küsimuste faktilist ja õiguslikku konteksti (29. aprilli 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-482/01 ja C-493/01: Orfanopoulos ja Oliveri, EKL 2004, lk I-5257, punkt 42; 4. detsembri 2008. aasta otsus kohtuasjas C-330/07: Jobra, EKL 2008, lk I-9099, punkt 17, ning 23. aprilli 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-378/07–C-380/07: Angelidaki jt, EKL 2009, lk I-3071, punkt 48).

- 23 Käesoleva eelotsusetaotlusega seoses tuleb ühelt poolt märkida, et tegemist on liidu õiguse sätte, nimelt direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tõlgendamisega, mis kuulub Euroopa Kohtu pädevusse, kelle poole on asjaomase taotlusega pöördutud, lisaks ei ole esiteks ajavahemikku, mille eest põhikohtuasjas vaidlusalust tasu nõutakse, ning teiseks direktiivi 2001/29 artikli 13 lõike 1 esimest lõiku, mille kohaselt asjaomase direktiivi ülevõtmise tähtaeg on 22. detsember 2002, arvestades välistatud, et eelotsusetaotluse esitanud kohus peab kohustuse tõttu tõlgendada siseriiklikku õigust liidu õigusega kooskõlas oleval viisil tema taotletud tõlgendusest järeldotsi tege-ma (Euroopa Kohtu 13. novembri 1990. aasta otsus kohtuasjas C-106/89: Marleasing, EKL 1990, lk I-4135, punkt 8).
- 24 Teiselt poolt on siseriikliku, ajaliselt kohaldatava õigusnormi kindlakstegemine si-seriikliku õiguse tõlgendamise küsimus, mis ei kuulu eelotsusemenetluses Euroopa Kohtu pädevusse.
- 25 Sellest tuleneb, et esimene vastuvõetavuse vastuväide tuleb tagasi lükata.
- 26 Teiseks väidab SGAE, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimused on vastuvõe-tamatud, kuna need puudutavad sellise siseriikliku õigusega reguleeritud olukordi, mida ei ole direktiiviga 2001/29 ühtlustatud. Tema sõnul põhinevad tõstatatud kü-simused põhiliselt asjaoludel, mille reguleerimine kuulub liikmesriikide pädevusse. SGAE väitel ei ole Euroopa Kohtul eelotsusemenetluses siseriikliku õiguse tõlgenda-mise ja kohaldamise pädevust.
- 27 Tuleb aga meenutada, et see, kas siseriikliku kohtu küsimused puudutavad liidu õi-guse välist valdkonda, kuna direktiiv 2001/29 näeb ette kõnealuse valdkonna üks-nes minimaalse ühtlustamise, on seotud asjaomase kohtu esitatud küsimuste sisu-lise osa, mitte küsimuste vastuvõetavusega (vt 11. aprilli 2000. aasta otsus liidetud

kohtuasjades C-51/96 ja C-191/97: Deliège, EKL 2000, lk I-2549, punkt 28). Seega ei ole SGAE esitatud väide asjaomase direktiivi põhikohtuasjale kohaldatamatuse kohta seotud mitte asja vastuvõetavusega, vaid puudutab esitatud küsimuste sisu (vt selle kohta 13. juuli 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-295/04–C-298/04: Manfredi jt, EKL 2006, lk I-6619, punkt 30).

- 28 Kuna teine vastuvõetavuse vastuväide tuleb tagasi lükata, ilmneb kõigist eelnimetatud kaalutlustest, et eelotsusetaotlus tuleb tunnistada vastuvõetavaks.

Põhiküsimus

Esimene küsimus

- 29 Esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas mõiste „õiglase hüvitis” on direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tähenduses liidu õiguse autonoomne mõiste, mida tuleb kõikides liimesriikides tõlgendada ühetaoliselt, sõltumata sellest, kas viimased on pädevad kindlaks määrama, millisel viisil rakendada õigust sellele hüvitisele.
- 30 Tuleb meenutada, et vastavalt direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punktile b on liikmesriigid, kes on sätestanud isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise suhtes siseriiklikus õiguses erandeid, kohustatud ette nägema õiguste omajatele „õiglase hüvitise” maksmise.

- 31 Tuleb ka märkida, et ei nimetatud artikli 5 lõike 2 punkt b ega ükski teine direktiivi 2001/29 sätte ei viita seoses mõistega „õiglane hüvitis” liikmesriikide õigusele.
- 32 Neil asjaoludel tuleneb väljakujunenud kohtupraktika põhjal nii liidu õiguse ühetaolise kohaldamise nõudest kui ka võrdsuse põhimõttest, et liidu õigusnorme, mis ei viita otseselt liikmesriikide õigusele nende tähenduse ning ulatuse kindlaksmääramiseks, tuleb tavaliselt kogu Euroopa Liidus tõlgendada autonoomselt ja ühetaoliselt ning selleks tuleb arvestada õigusnormi konteksti ja vastava regulatsiooniga taotletavat eesmärki (vt eelkõige 18. jaanuari 1984. aasta otsus kohtuasjas 327/82: Ekro, EKL 1984, lk 107, punkt 11; 19. septembri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-287/98: Linster, EKL 2000, lk I-6917, punkt 43, ja 2. aprilli 2009. aasta otsus kohtuasjas C-523/07: A, EKL 2009, lk I-2805, punkt 34).
- 33 Nimetatud kohtupraktikast tuleneb, et mõistet „õiglane hüvitis”, mis on esitatud sellise direktiivi sättes, mis ei viita otseselt liikmesriikide õigusele, tuleb pidada liidu õiguse autonoomseks mõisteks, mida tuleb kogu liidu territooriumil tõlgendada ühetaoliselt (vt analoogia alusel direktiivi 92/100/EMÜ rentimis- ja laenutamissoiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas (EÜT L 346, lk 61; ELT eriväljaanne 17/01, lk 120) artikli 8 lõikes 2 esitatud mõiste „õiglase tasu” osas 6. veebruari 2003. aasta otsus kohtuasjas C-245/00: SENA, EKL 2003, lk I-1251, punkt 24).
- 34 Nimetatud järeldust kinnitab selle õigusakti eesmärk, kuhu õiglase hüvitise mõiste kuulub.

- 35 EÜ artiklil 95 põhineva direktiivi 2001/29 eesmärk, milleks on ühtlustada infoühiskonnas autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavaid aspekte ning tagada siseturul liimesriikide õigusnormide erinevusest tingitud moonutatusteta konkurents (12. septembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-479/04: Laserdisken, EKL 2006, lk I-8089, punktid 26, 31–34), eeldab liidu õiguse autonoomsete mõistete väljatöötamist. Liidu seadusandja tahe saavutada direktiivi 2001/29 võimalikult ühtlane tõlgendamine ilmneb direktiivi põhjendusest 32, milles kutsutakse liikmesriike üles kohaldama reprodutseerimisõiguse erandeid ja piiranguid ühtsel viisil, et tagada siseturu tõrgeteta toimimine.
- 36 Kuigi liikmesriigid võivad direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b alusel omal valikul kehtestada liidu õiguses sätestatud autori reprodutseerimise ainuõiguse suhtes isikliku kasutamise puhuks erandi, peavad liikmesriigid, kes selle võimaluse ette näevad, sätestama kohustuse tasuda autoritele, kelle huve kõnealuse erandi kohaldamise tõttu kahjustatakse, õiglast hüvitist. Kõnealuse direktiivi eelmises punktis osutatud eesmärgiga oleks vastuolus tõlgendus, mille kohaselt liikmesriigid, kes on kehtestanud asjaomase, liidu õiguses sätestatud erandi, mille põhielement kõnealuse direktiivi põhjenduste 35 ja 38 kohaselt on mõiste „õiglane hüvitis”, saavad kõnealuse erandi tingimused, mis võivad liikmesriigiti erineda, seosetult ning ühtlustamata viisil täpsustada.
- 37 Eelnimetatud kaalutlusi arvestades tuleb esimesele küsimusele vastata, et direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punktis b esitatud mõiste „õiglane hüvitis” on liidu õiguse autonoomne mõiste, mida tuleb kõikides isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise erandi ette näinud liikmesriikides tõlgendada ühetaoliselt, sõltumata sellest, kas liikmesriigid on liidu õigusega, eelkõige nimetatud direktiiviga ette nähtud

piirides pädevad kindlaks määrama õiglase hüvitise vormi, rahastamise üksikasjad, sissenõudmise ning suuruse.

Teine küsimus

- 38 Teise küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas asjaomaste isikute õiguste ja huvide „tasakaalu” leidmine eeldab, et õiglase hüvitise arvutatakse välja isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise erandi ettenägemisega autoritele tekitatud kahju kriteeriumi põhjal. Samuti soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, milliste asjaomaste isikute (peale kahju kandnud autorite) õiguste ja huvide „tasakaal” tuleb leida.
- 39 Esiteks, mis puutub õiglase hüvitise arvutamisel arvesse võetavasse autori kantud kahju kriteeriumi, siis tuleneb direktiivi 2001/29 põhjendustest 35 ja 38, et õiglase hüvitise eesmärk on kompenseerida autoritele „nõuetekohaselt” nende kaitstud teoste loata kasutamine. Õiglase tasu suuruse kindlaksmääramisel tuleb „kasuliku kriteeriumina” arvestada asjaomasest reprodutseerimisest autorile „tuleneda võivat kahju”, kusjuures olukordades, kus kahju „mõju [...] on minimaalne”, võib tasu maksmise kohustust mitte tekkida. Seega peab isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise erandiga kaasnema tasusüsteem, millega „hüvitatakse mõju õiguste valdajatele”.
- 40 Neist sätetest tuleneb, et õiglase hüvitise kontseptsioon ja selle suurus on seotud kahjuga, mida autor kannab kaitstud teose isiklikul eesmärgil loata reprodutseerimise tõttu. Sellest vaatenurgast tuleb õiglast hüvitist käsitada kui vastutasu autori kantud kahju eest.

- 41 Peale selle annavad direktiivi 2001/29 põhjendustes 35 ja 38 esinevad sõnad „kompenseerima” ja „hüvitama” edasi liidu seadusandja tahet luua eriomane kompensatsioonisüsteem, mille rakendamine kutsub esile õiguste omajatele tekkinud kahju, tekitades põhimõtteliselt kohustuse see kahju „kompenseerida” või „hüvitada”.
- 42 Seega tuleb õiglast hüvitist tingimata arvutada selle kahju kriteeriumi põhjal, mis on autorile tekitatud kaitstud teose isiklikul eesmärgil loata reprodutseerimise erandi tõttu.
- 43 Teiseks, mis puutub asjaomaste isikute vahel „tasakaalu” leidmisesse, siis soovitakse direktiivi 2001/29 põhjenduse 31 kohaselt tagada õiguste ja huvide tasakaal ühelt poolt autorite kui õiglaste hüvitise saajate ja teiselt poolt kaitstud objektide kasutajate vahel.
- 44 See, kui füüsiline isik reprodutseerib teost isikliku kasutamise eesmärgil, võib tekitada asjaomase teose autorile kahju.
- 45 Sellest tuleneb, et reprodutseerimise ainuõiguse omajale kahju tekitanud isik on isik, kes reprodutseerib kaitstud teost isikliku kasutamise eesmärgil ilma õiguse omajalt eelnevalt luba küsimata. Põhimõtteliselt tuleb nimetatud isikul reprodutseerimisega seotud kahju seega heastada, rahastades õiguse omajale ülekantavat hüvitist.

- 46 Kuna praktikas on keeruline isiklikul eesmärgil kasutajaid tuvastada ning kohustada neid asjaomaste õiguste omajatele tekitatud kahju hüvitama, sest konkreetsest isiklikul eesmärgil kasutamise juhtimist tulenev kahju võib individuaalselt olla minimaalne ning direktiivi 2001/29 põhjenduse 35 viimase lause põhjal anda alust sellele, et ei teki tasu maksmise kohustust, peavad liikmesriigid õiglase hüvitise rahastamiseks seadma sisse „isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu”, mida ei pea maksma asjaomased üksikisikud, vaid need, kelle käsutuses on digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavad seadmed, aparaadid ja andmekandjad ning kes teevad need seadmed eraisikutele kättesaadavaks või osutavad neile reprodutseerimisteenust. Nimetatud süsteemi kohaselt tuleb isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu maksta asjaomastel seadmel käsutaval isikul.
- 47 Vastupidi sellele, mida direktiivi 2001/29 põhjendus 31 näib sätestavat, ei ole asjaomases süsteemis õiglast hüvitist rahastama kohustatud isikud kaitstud objektide kasutajad.
- 48 Siiski tuleb märkida ühelt poolt, et asjaomast hüvitist rahastama kohustatud isikute tegevus, nimelt reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ja andmekandjate isiklikul eesmärgil kasutajatele kättesaadavaks tegemine või neile osutatav reprodutseerimisteenus kujutab endast vajalikku faktilist eeldust selleks, et füüsilistel isikul tekib võimalus isikliku kasutamise eesmärgil valmistatud reproduktsioone saada. Teiselt poolt ei takista miski rahastama kohustatud isikul teenida isikliku kasutamise eesmärgil valmistatud reproduktsiooni eest tasuna makstud summat tagasi reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ja andmekandjate müügihinna või osutatud reprodutseerimisteenuse hinnas. Nii lasub tasumiskohustus lõpuks seda hinda maksvatel isiklikul eesmärgil kasutajatel. Neil asjaoludel tuleb isiklikul eesmärgil kasutajat, kellele tehakse kättesaadavaks digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavad seadmed, aparaadid ja andmekandjad või kellele osutatakse reprodutseerimisteenust, tegelikult käsitada õiglast hüvitist „kaudselt maksma kohustatud isikuks”.

- 49 Kuna nimetatud süsteem võimaldab asjaomast hüvitist rahastama kohustatud isikutel teenida tasuna makstud summa tagasi isiklikuks otstarbeks kasutajatelt ning kuna viimased maksavad seega isikliku kasutamise eesmärgil valmistatud reproduktsiooni tasu, siis tuleb sedastada, et asjaomane süsteem loob „tasakaalu”, mis tuleb leida autorite ja kaitstud objektide kasutajate huvide vahel.
- 50 Eelnimetud kaalutlusi arvestades tuleb teisele küsimusele vastata, et direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et asjaomaste isikute huvide „tasakaalu” leidmine eeldab, et õiglast hüvitist tuleb tingimata arvutada kriteeriumi alusel, kui palju on kaitstud teoste autoritele isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise erandiga kahju tekitatud. „Tasakaalu” nõudega on kooskõlas näha ette, et digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavaid seadmeid, aparate ning andmekandjaid käsutavad isikud, kes teevad need seadmed õiguslikult või tegelikult isiklikul eesmärgil kasutajatele kättesaadavaks või kes osutavad viimastele reprodutseerimisteenust, on õiglast hüvitist maksuma kohustatud isikud, kuivõrd neil isikutel on võimalik asjaomast tasusummat isiklikul eesmärgil kasutajatelt tegelikult tagasi saada.

Kolmas ja neljas küsimus

- 51 Kolmanda ja neljanda küsimusega, mida tuleb uurida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tähenduses on digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparatuuride ja andmekandjate suhtes ette nähtud õiglase hüvitise rahastamiseks mõeldud tasu kohaldamine ning viimati nimetatud esemete eeldatav kasutamine isiklikul eesmärgil valmistatavateks reproduktsioonideks tingimata seotud. Samuti soovib kohus teada, kas direktiiviga 2001/29 on kooskõlas isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu vahet tegemata kohaldamine asjaomaste digitaalseks reprodutseerimiseks

kasutatavate seadmete, aparaatide ja andmekandjate suhtes, mida ilmselgelt kasutatakse muul otstarbel kui isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimine.

- 52 Kõigepealt tuleb märkida, et käesoleva kohtuotsuse punktides 46 ja 48 esitatud õiglase hüvitise rahastamise süsteem on „tasakaalu” nõudega kooskõlas üksnes siis, kui asjaomaseid reprodutseerimiseks kasutatavaid seadmeid, aparate ja andmekandjaid kasutatakse isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimiseks ning seega siis, kui kahjustatakse kaitstud teose autorit. Seega on isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu kohaldamine asjaomaste digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ja andmekandjate suhtes ning viimaste kasutamine isiklikul eesmärgil valmistatavateks reproduktsioonideks tingimata seotud.
- 53 Seetõttu ei ole isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu kohaldamine vahet tegemata kõigi reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ja andmekandjate liikide suhtes, sh konkreetselt eelotsusetaotluse esitanud kohtu osutatud juhul, kui nimetatud seadmeid omandavad muud kui füüsilised isikud eesmärgil, mis ilmselgelt erineb isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimisest, direktiivi 2001/29 artikli 5 lõikega 2 kooskõlas.
- 54 Kui asjaomased seadmed on seevastu tehtud füüsilistele isikutele kättesaadavaks isiklikul eesmärgil kasutamiseks, siis ei ole sugugi vaja tõendada, et kõnealused isikud on teoseid asjaomaste seadmete abil isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerinud ning seega tekitanud kaitstud teoste autoritele tegelikult kahju.
- 55 Õiguspäraselt saab eeldada, et nimetatud füüsilised isikud kasutavad seadmete kättesaadavaks tegemist täielikult ära, st kasutavad kõiki nende seadmete võimalikke funktsioone, sh reprodutseerimist.

- 56 Sellest tuleneb, et ainuüksi nende seadmete või aparaatide omadusest teoseid reprodutseerida piisab isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu kohaldamise õigustamiseks, tingimusel et need seadmed või aparaadid on tehtud füüsilistele isikutele kui isiklikul eesmärgil kasutajatele kättesaadavaks.
- 57 Sellist tõlgendust kinnitab direktiivi 2001/29 põhjenduse 35 sõnastus. Põhjenduses nimetatakse õiglase hüvitise suuruse kindlaksmääramise kasuliku kriteeriumina mitte üksnes „kahju” kui sellist, vaid „tuleneda võivat” kahju. Kaitstud teose autorile „tuleneda võiva” kahju olemus seisneb vajaliku eeltingimuse realiseerumises, milleks on seadmete või aparaatide füüsilisele isikule kättesaadavaks tegemine, võimaldades teoseid reprodutseerida, ning sellele ei pea tingimata järgnema isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimist.
- 58 Lisaks on Euroopa Kohus juba sedastanud, et autoriõiguse seisukohast tuleb võtta arvesse lõppkasutaja, asjaomasel juhul majutusettevõtte klientide lihtsat võimalust edastatavaid teoseid ettevõtte poolt klientidele kättesaadavaks tehtud telerite ja televiisioonisignaali abil vaadata, mitte nende klientide tegelikku ligipääsu asjaomastele teostele (7. detsembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-306/05: SGAE, EKL 2006, lk I-11519, punktid 43 ja 44).
- 59 Eelnimetatud kaalutlusi arvestades tuleb kolmandale ja neljandale küsimusele vastata, et direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ja andmekandjate suhtes ette nähtud õiglase hüvitise rahastamiseks mõeldud tasu kohaldamine ning viimati nimetatud esemete eeldatav kasutamine isiklikul eesmärgil on tingimata seotud. Seetõttu on direktiiviga 2001/29 vastuolus isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu vahet tegemata kohaldamine asjaomaste digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ning andmekandjate suhtes, mida ei tehta isiklikul

eesmärgil kasutajatele kättesaadavaks ning mida ilmselgelt kasutatakse muul ots-
tarbel kui isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimine.

Viies küsimus

- 60 Viienda küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas Hispaania Kuningriigis kasutatav süsteem, mis seisneb isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu kohaldamises vahet tegemata kõigile digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ja andmekandjate liikidele, olenemata nende seadmete, aparaatide ja andmekandjate kasutusala, on direktiiviga 2001/29 kooskõlas.
- 61 Selles osas ei saa Euroopa Kohus väljakujunenud praktika põhjal teha liikmesriigi kohustuste rikkumise tuvastamise menetluse väliselt otsust siseriiklike õigusnormide vastavuse kohta liidu õigusega. See pädevus on siseriiklikul kohtul, kui ta on vajaduse korral eelotsusetaotluse raames saanud Euroopa Kohtult vajaliku selgituse liidu õiguse ulatuse ja tõlgendamise kohta (vt 22. märtsi 1990. aasta otsus kohtuasjas C-347/87: Triveneta Zuccheri jt vs. komisjon, EKL 1990, lk I-1083, punkt 16).
- 62 Seega tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtul esimesele neljale küsimusele antud vastuseid arvestades hinnata, kas Hispaanias kasutatav isiklikul eesmärgil reprodutseerimise tasu süsteem on direktiiviga 2001/29 kooskõlas.
- 63 Seega ei ole Euroopa Kohtul vaja viiendale küsimusele vastata.

Kohtukulud

- ⁶⁴ Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulused, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

- 1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 5 lõike 2 punktis b esitatud mõiste õiglase hüvitis on liidu õiguse autonoomne mõiste, mida tuleb kõikides isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise erandi ette näinud liikmesriikides tõlgendada ühetaoliselt, sõltumata sellest, kas liikmesriigid on liidu õigusega, eelkõige nimetatud direktiiviga ette nähtud piirides pädevad kindlaks määrama õiglase hüvitise vormi, rahastamise üksikasjad, sissenõudmise ning suuruse.**
- 2. Direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et asjaomaste isikute huvide „tasakaalu” leidmine eeldab seda, et õiglast hüvitist tuleb tingimata arvutada kriteeriumi alusel, kui palju on kaitstud teoste autoritele isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise erandiga kahju tekitatud. „Tasakaalu” nõudega on kooskõlas, et nähakse ette, et digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavaid seadmeid, aparate ning andmekandjaid käsutavad isikud, kes teevad need seadmed õiguslikult või tegelikult isiklikul eesmärgil kasutajatele kättesaadavaks või kes osutavad viimastele reprodutseerimisteenust, on õiglast hüvitist maksma kohustatud isikud, kuivõrd neil**

isikutel on võimalik asjaomane tasusumma isiklikul eesmärgil kasutajatelt tegelikult tagasi saada.

- 3. Direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ja andmekandjate suhtes ette nähtud õiglase hüvitise rahastamiseks mõeldud tasu kohaldamine ning viimati nimetatud esemete eeldatav kasutamine isiklikul eesmärgil on tingimata seotud. Seetõttu on direktiiviga 2001/29 vastuolus isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu vahet tegemata kohaldamine asjaomaste digitaalseks reprodutseerimiseks kasutatavate seadmete, aparaatide ning andmekandjate suhtes, mida ei anta isiklikul eesmärgil kasutajate käsutusse ning mida ilmselgelt kasutatakse muul otstarbel kui isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimine.**

Allkirjad